

Imádkoztok-e Szentlélekért?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg azt az ígét, amelyet megírva találunk a Lukács szerinti evangélium 11. fejezetének a 9.-től a 13. verséig a következőképpen:

„[Jézus mondja:] Én is azt mondom nektek: kérjétek – és adatik nektek. Keressetek – és találtok. Zörgessetek – és megnyitják nektek. Mert mindaz, aki kér – kap, aki keres – talál, és aki zörget – annak megnyitják. Melyik apa az közöletnek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.”

Mennyei Atyánk! Add nekünk Szentlelket,
tölts be bennünket igéd erejével! Ámen.

Kedves Testvéreim!

„Hajdan, amikor a gögtől vezetett bábéli emberek akkora tornyot akartak építeni, hogy egészen Isten Országáig érjen, Isten a nyelvük megzavarásával szétszórta őket. Pünkösdkor – ahogy az oltár előtt felolvasott ígében hallottuk – nyelvek alakjában szállt le a Szentlélek, hogy a szétszórtaikat újra összekapcsolja. Hajdan nyelvek osztották meg az istenkísértő vállalkozásba fogott földet. Pünkösdkor nyelvek kapcsolták egybe a népeket.” (Aranyszájú Szent János) Pünkösdkor Péter apostol Szentlélektől áthatott beszédére háromezer ember megtért. **Pünkösdi az egyház születésének a napja. A Szentlélek tartja fenn és szüli újjá ma is az egyházat – minden nap. Csakhát ezt nem érezzük meg.** Mi az egyházban sokszor ájtatos események garmadájának a szervezésével, papírvárak és kővárak tömegeinek az létrehozásával pótoljuk a Szentlelket. *Hát ez nem megy...* Az egyháznak nem hiperaktivitásra van szüksége. Az egyháznak nyugalomra és sokkal több imádságos időre van szüksége ahhoz, hogy a legfontosabbra tudjon koncentrálni. Isten ígérére és a Szentlélek üzenetére.

Mi a pünkösdi? Tényleg csak egy történelmi esemény, ahol Péter apostol Szentlélektől áthatott beszédére háromezer ember megtért? Csak az egyház születésének a napja? Emléknapi?? Nem! Legyen a pünkösdi a te személyes ünneped is! Legyen a pünkösdi a te pünkösödöd!! A pünkösdi eredetileg az első aratás hálaadó ünnepe volt. *Legyen a pünkösdi a Te életed gazdag aratásának a kezdete is! Hogyan legyen a pünkösdi a te személyes ünneped? Tapasztald meg saját magad is a Szentlélek kiáradását – és ne menj el mellette meshallgató gyermekként.*

Kedves Péter... Te itt ihletett szavakat szórsz szerteszét arról, hogy „tapasztaljam meg saját magam is a Szentlélek kiáradását...” Én meg itt ülök veled szemben, és nem tapasztalok meg az égadta egy világon semmit... Most akkor mi van??

Emlékszünk a mai igeszakasz végére? „Mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,13b) **A Szentlelket kérni kell. Kedves Testvéreim! Szoktunk mi valaha is Szentlelket kérni Istentől az imádságainkban?** Kezet fel! Ki szokott? *Látjátok, én sem tettem fel a kezemet...* Mi mindent kérünk mi Istentől: boci-csokit, pirosautót, házaspárt, gyermeket, jólétet, egészséget... és még oldalakon keresztül sorolhatnám... de Szentlelket: *azt nem kérünk. Miért nem kérünk?* Mert nem tudtunk vele mit kezdeni.

Kérjünk ezentúl csak Szentlelket! És higgyük el, hogy az összes többi majd jön sorban, magától. Akkor, amikor annak ideje van. (És nem boci-csokit fogunk kapni – házasság helyett, és nem piros-autót – gyermek helyett...)

Miről beszélt Jézus a mai igeszakaszunkban? Mi történt pünkösdkor? Jöttek az emberek kérni halat, tojást (és a Máté szerinti párhuzamos leírásban: kenyeret). Kaptak helyette Szentlelket. Csak tudjátok, **az a baj, hogy mi a legtöbbször a Szentlelket hal, tojás, és kenyér helyett kígyónak, összegömbölyödött skorpiónak, vagy kőnek látjuk. Miért vagyunk mi ilyen vakok?** Oka van ennek, kedves testvéreim. Mert mi *rettegünk* attól, hogy meglátogat minket a Szentlélek. *Már miért rettegnénk Péter? Teljesen összezavarsz itt bennünket...* Azért rettegünk ott belül, titokban, mert sejtjük és tudjuk, hogy a Szentlélek kiáradása után nem ugyanazok az emberek maradunk, mint amelyek előtte voltunk. Pünkösdi átírja az ember minden tervét. Ott van Péter. Háromszor tagadta meg Jézust. Ahelyett, hogy türelmesen várta volna a feltámadt Jézust, visszatért az eredeti foglalkozásához, és elment újra halászni. Rossz lelkiismerettel ugyan – de öreg korára szeretett volna nyugodt életet élni. Erre mi lett? Jött a Szentlélek. És Péter, a tanulatlan, írástudatlan paraszt, ott állt sok ezer ember közepén, és változatos nyelveken szólva válogatott szakaszokat idézett az Ószövetség szövegéből – egy olyan nagyhatású beszédet tartva, amelyet addig még *soha, senki* nem hallott. No, kedves testvéreim, hát *ettől* félünk mi. Hogy alaposan ki kell mozdulnunk a komfortzónánkból akkor, amikor meglátogat minket a Szentlélek.

Egy dolgot azonban vegyünk észre. **Pünkösdi a lehetetlen lehetőségek ünnepe. Pünkösdi a lehetetlen merészség ünnepe. Ne legyen gyáva a hitünk! Ne kérjünk Istentől mindenféle szírt-szart... Ne kérjünk boci-csokit! Kérjünk nagyot! Kérjük a Mindent! Kérjük Istent magát! Az Ő Tejességét. És meg fogjuk kapni. Eljön a Szentlélek, és betölt minket.**

Én is megkaptam... Először akkor, amikor még nem is akartam. Csak „véletlenségből” elmondtam életem legelső imáját a Szentlélekhez. És erre megérkezett. Nem csendben és észrevétlenül (ahogyan a legtöbbször szokott), hanem óriási robajjal, hogy *vegyem már észre*, hogy itt történt valami. Hát mit mondjak: észrevettem... De nem tudtam vele mit kezdeni... Rohangáltam mindenféle okos emberhez, hogy magyarázzák meg, mi volt az, amit átéltem. És leginkább: hogy most mi következik ebből? Valami nagyon megváltozott bennem. *De mi?* Mit kellene tennem? És a nagy okosok – nagyon tanácstalanok lettek hirtelen... Aztán másodszor akkor kaptam meg a Szentlelket – amikor már kértem. Mit is kértem egészen pontosan? Hát a Szentlelket, azt bizonyosan nem kértem – még akkor sem. „Hirtelen jött ötletként” – az alázat kegyelmét kértem. Mit kaptam helyette? A Szentlelket. A mindent. Azt kértem: hogy én egy semmi legyek. Azt kaptam: hogy lettem a minden. Előtte halott voltam – csak nem tudtam. Azóta élek. És a Szentlélek kirepített a komfortzónámból. Lett belőlem lelki gyakorlatok sorozatát végigcsináló hívő. Lett belőlem szerzetes. Lett belőlem felszentelt lelkész. Egyiket sem gondoltam volna magamról korábban. És élek egy olyan gazdag, gyönyörű életet, amelyet soha nem éltem korábban – pedig földi szemmel nézve: javakkal és örömmel rogyásig megpakolt, királyi életem volt előtte is. **Csak hogy a Minden a bármilyen soknál annyival több, amennyit mi még elgondolni sem tudunk. Most már tudom – mert most már látom. Ne elégedjétek meg kevesebbrel ti sem! Kérjétek a Mindent! Kérjétek azt, hogy az alázat tegyen titeket a semmivé. És akkor: – ti lesztek a Minden.**

Kedves Testvéreim! *Kérjünk Szentlelket!* De nem ám akárhogyan! Felkészülten. Alázattal elfogadva *bármit*, amit tenni akar majd velünk. Ahogyan Luther mondta a halálos ágyán: koldusként. – *Isten* koldusaként. De nem ám akármilyen koldusként. *Tolakodó, agresszív* koldusként. Aki először kér – de nem kap. Utána keres – de nem talál mást, csak egy bezárt ajtót. És *mindegy*, hogy mikor ért oda; *mindegy*, hogy mi várja a bezárt ajtó másik oldalán: elkezd a bezárt ajtón zörgetni. *Kitartóan* zörgetni. *Szenvedélyesen* zörgetni. Dörömbölni.

A zörgetést Túróczy Zoltán (az 1952-ben és 1957-ben kétszer is félreállított evangélikus püspök) egzisztenciális imának nevezte. Az ilyen imádság olyan ima, amelyre az egész életét felteszi az ember. **Kedves Testvéreim! Kértetek már valamit így Istentől? Hogy az egész életeteket feltették rá? Érdemes vajon így boci-csokit kérni? Mégér egy boci-csokit az ember egész élete? Így csak a Mindent érdemes kérni. Istent magát. És akkor: – Isten kinyitja az ajtót.** És akkor: – rádöbbenünk arra, hogy a bezárt ajtó egészen addig *mi saját magunk* voltunk. *Kifelé* dörömböltünk a bezárt saját magunkból, és nem *befelé*, Isten felé. Mert Isten felé *mindig* nyitott az út: *a Krisztus*. Csak mi nem lépünk rá. Mi: – megfeszítjük. És erre mondja Péter apostol: **Térjete meg, és keresztelkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.** (ApCsel 2,38).

Hallgassuk meg minderről Aranyszájú Szent Jánost: „**Mérhetetlenek és emberi szóval ki nem fejezhető, szerettem, azok a kegyelmi ajándékok, amellyel az emberszerető Isten elhalmozott ma bennünket.** Örvendjünk mindnyájan és ujjongva magasztaljuk Urunkat – mert nagy ünnep a számunkra a mai nap. A minap ünnepeltük a Szent Keresztet, a feltámadást, és a mi Urunk Jézus Krisztus mennybemenetelét – végül ma: a javak végső teljességéhez, az ünnepek középpontjához, Krisztus Urunk ígéretének a gyümölcséhez érkeztünk. Látjuk ezt a szerető gondoskodást, látjuk ezt a kimondhatatlan emberszeretetet? Néhány nappal ezelőtt emelkedett csak az égbe, hogy újra elfoglalja királyi trónusát. Csak néhány napja foglalt helyet az Atya jobbján: és ma a Szentlélek elküldésével és általa az égi ajándékok sokaságával halmoz el bennünket.” „Kérlek benneteket testvéreim, hogy felékesített lélekkel ünnepeljük ezt a mai napot, hogy méltó módon fogadhassuk a Szentlélek kegyelmét, és a belőle fakadó gyümölcsöket.” „Melyek ezek a gyümölcsök? Hallgassuk Pál apostolt: „A lélek gyümölcse pedig szeretet, öröm, békesség.” (Gal 5,22a)

„**Isten szeretete kiáradt szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk.**” (Róm 5,5) „**Ez a nap az, amelyet az Úr szerzett: vigadozzunk és örüljünk ezen**” (Zsolt 118,24). „Mert nem a félelem lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság Lelkét.” (2Tim 1,7). Mert „öbenne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28), „őtöle, őáltala és őreá nézve van minden: övé a dicsőség mindörökké.” (Róm 11,36). Mert „**az ő irgalmából üdvözített minket újjászüelő és megújító fürdője a Szentlélek által – akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által – hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.**” (Tit 3,5b-7) Halleluja! Ámen.